

DET LYSER I STILLE GRENDER

Det lyser i stille grender
av tindrande ljøs i kveld,
og tusene barnehender
mot himmelen ljøsa held.

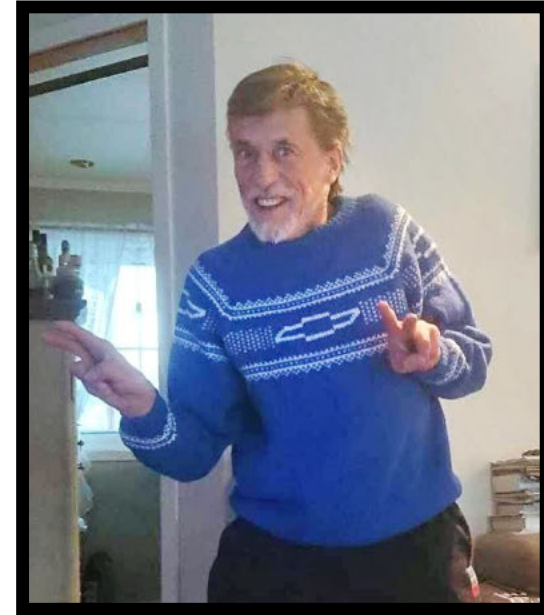
Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall,
som kom og vart heimsens Frelsar
som barn i ein vesal stall.

Der song dei for første gongen
ved natt over Davids by
den evige himmelsongen,
som alltid er ung og ny,

Den songen som atter tonar
med jubel kvar julenatt
om barnet, Guds Son, vår sonar,
som døden for evig batt.

T. Jakob Sande 1931 - M. Lars Soraas d. y. 1944

*Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien*

Tobben Edlund Strand

★ 29.12.1964 † 19.12.2023

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

*Livets Hus
fredag 5. januar*

NORDNORSK JULESALME

Velsigna du dag over fjordan. Velsigna du lys over land.
Velsigna de evige ordan om håp og ei utstrakt hand.
Verg dette lille du gav oss den dagen du fløtta oss hit.
Så vi kjenne du aldri vil la oss forkomme i armod og slit.

Vi levde med hua i handa men hadde så sterk ei tru.
Og ett har vi visselig sanna: Vi e hardhousa vi, som Du.
Nu har vi den hardaste ria, vi slit med å kare oss frem
mot lyset og adventsti'a, d'e langt sør te Betlehem.

Guds fred over fjellet og åsen. La det gro der vi bygge og bor.
Guds fred over dyran på båsen og ei frossen og karrig jord!
Du ser oss i mørketidslandet, du signe med evige ord.
Husan og fjellet og vannet og folket som leve her nord.

DEILIG ER DEN HIMMEL BLÅ

Deilig er den himmel blå, lyst det er å se derpå,
hvor de gylne stjerner blinker, hvor de smiler, hvor de vinker
/: oss fra jorden opp til seg. :/

Det var midt i julenatt, hver en stjerne glimtett matt,
da med ett der ble å skue én så klar på himlens bue
/: som en liten stjernesol. :/

Når den stjerne lys og blid lot seg se ved midnattstid,
var det varslet i Guds rike at en konge uten like
/: skulle fødes på vår jord. :/

Denne stjerne lys og mild, som kan aldri lede vill,
er hans guddoms ord det klare, som han lot oss åpenbare
/: til å lyse for vår fot. :/

T.N. F. S. Grundtvig 1810 - M.Jacob Gerbard Meidell omkr 1840

MITT HJERTE ALLTID VANKER

Mitt hjerte alltid vanker i Jesu føderom,
der samles mine tanker som i sin hovedsum.
Der er min lengsel hjemme, der har min tro sin skatt;
jeg kan deg aldri glemme, velsignet julenatt!

Den mørke stall skal være mitt hjertes frydeslott,
der kan jeg daglig lære å glemme verdens spott.
Der kan med takk jeg finne hvori min ros består,
når Jesu krybber minne meg rett til hjerte går.

Akk, kom, jeg opp vil lukke mitt hjerte og mitt sinn
og full av lengsel sukke: Kom, Jesus, dog herinn!
Det er ei fremmed bolig, du har den selv jo kjøpt,
så skal du blive trolig her i mitt hjerte svøpt.

Jeg gjerne palmegrene vil om din krybbe strø,
for deg, for deg alene jeg leve vil og dø.
Kom, la min sjel dog finne sin rette gledes stund,
at du er født herinne i hjertets dype grunn!

T.Hans Adolph Brorson 1732 - M.Svensk/norsk folketone